

חטא על הנפש וכ"כ הקרי"ס שזהו מקורו של הרמב"ם, ברם בשע"ת להרר"י (ש"ג אות פ"ב) מביא הילפ' ממש"כ ואך את דמכם לנפשותיכם, וכ' האחרונים דהגם דדרשה זו נדחת בסוגי' שם דילמא קטלא שאני מ"מ למסקנא אחר דרשת ר"א הקפר יש גילוי שגם על חבלה חייבין, וי"א שחייב ג"כ בכל חובל משום בל תשחית עיין יש"ש פרק החובל סי' נ"ט ובתפא"י שם אות ל"ט, וע' בתוס' שבועות לו. דנקטו בדבריהם שחייב משום ונשמרתם מאוד לנפשותיכם ע' שד"ח מערכת אלף אות מ' ומש"כ הר"ן בפרק שבועת העדות דחל השבועה אם נשבע לחבול בעצמו כיון שאינו מפורש בתורה, אין רא' דנקט דאינו אלא מדרבנן רק היות שאינו אלא מדרשה לא אמרי' בזה דמושבע ועומד מהר סיני הוא, וא"כ יקשה איך הותר ללויים שבדור ההוא לקוץ בהונותיהן והרי מוזהרים הן מה"ת שלא לחבול בעצמן.

וידירי הר"ש רויטנברג הי"ו אמר לי לעיין בהמצויין בגליון רעק"א ביו"ד סי' שמ"ה בהורג א"ע משום תשובה וכפרת עוונות אי מקרי מאבד א"ע לדעת עיי"ש, וא"כ יתכן שגם החובל בעצמו כאשר כוונתו לש"ש אין בו אזהרה וצ"ע.

ברם הא גופא צ"ע למה הקפידו הלויים כ"כ שלא לשיר קדם נבוכדנצר וכלשון הפסיקתא דר"כ (פרשה ל"ב פיסקא ותאמר ציון אות ד') דאמר להם הכינו עצמיכם עד שאנו אוכלים ושותים אני מבקש שתעמדו ותקישו לפני בכנורות שלכם כדרך שהייתם מקישים בבהמ"ק שלכם לפני אלוקיכם, מסתכלים אלו באלו ואמרו לא דינו שהחרבנו בית מקדשינו

בעונותינו אלא עכשיו אנו עומדים להקיש בכנורותינו לפני הננס הזה (הכוונה לנבוכדנצר שהי' נמוך) מיד עמדו וכו'.

והי' מקום לומר בזה לפי"מ שהזכרנו בסי' ה' מהצפנת פענח דיש בעבודת כלי שיר בחוץ משום עבודה בחוץ דלכן מיאנו לשורר לפניו משום איסור עבודה בחוץ.

ובאשר הצעתי שאלתא דנן קדם הגר"ח קנייבסקי שליט"א אמר לי על אתר דחייבים היו לקצוץ בהונותיהן משום יהרג ואל יעבור דהיו חייבים לשיר לפני ע"ז של נבוכדנצר עכ"ד, והגם שבלשון הפסיקתא הנזכר אין הכרח לזה, מ"מ התורה עני' במקום אחד ועשירה במקום אחר, דיעויין בפסיקתא דר"כ (פרשה כ"ט פיסקא על נהרות בבל אות ג') דשם כתוב דבר זה בשינוי קצת "אמרו להם אוה"ע עמדו לפני ע"ז כדרך שהייתם משוררים בביהמ"ק וכו'" ובמדרש שוחר טוב מזמור קל"ז כתוב כן מפורש על נבוכדנצר "אני מבקש שתעמדו ותקישו לפני ולפני ע"ז בכנורות שלכם וכו'", ומפורש כדברי הגר"ח שליט"א, ולפי"ז מובן ג"כ איך הותר להם לעשות כן גם דיש איסור לחבול בעצמו כיון דהוי במקום יהרג ואל יעבור בודאי עדיף לחבול בעצמו מליהרג, ופשוט.

ברם העירוני שלדרך זה יל"ע בלשון הפסוק שכ' איך נשיר את שיר ד', דלמה לקרא להדגיש שהי' השיר שיר ד', גם לולי זאת הדין כן דיהרג ואל ישיר לפני ע"ז כל סוגי השירים גם אם אינו מהשירים ששרו במקדש, ועוד צ"ע סיפא דקרא על אדמת נכר, והרי הדין כן גם כשאינו בארץ נכרי', אע"כ דנראה בפסוק